



**FødevareErhverv
Landbrugsstøttekontoret
Nyropsgade 30
1780 København V**

4. januar 2010

Vedr.: Høring om udkast til Vejledning om Enkeltbetaling 2010.

Danmarks Jægerforbund har umiddelbart inden juleferien modtaget en række henvendelser fra Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri vedrørende høringer på forskellige ordninger indenfor landbrugsområdet.

Det er beklageligt med en høringsfrist henover en ferieperiode, hvilket umuliggør en nærmere gennemgang af det omfattende udsendte høringsmateriale. Vi vil af denne årsag især kommentere på et par vigtige punkter, som har altafgørende betydning for det natur- og vildtforvaltningsmæssige arbejde, som bl.a. medlemmer af Danmarks Jægerforbund udfører, især for de meget omtalte trængte markvildtbestande, og den øvrige natur i det åbne landbrugsland.

Flora- og Faunastriber:

Vi bifalder meget, at begrebet flora- og faunastriber indføres i enkeltbetalingsordningen. Det har været et stort ønske fra os, at forskellige plejetiltag for agerlandsnaturen kan samles under én definition, hvilket vil lette administrationen af plejetiltagene for såvel jægeren som for den landmand, der lægger jord til.

Flora- og faunastriber skal dog ikke kun placeres i markernes randzoner, idet natureffekten af tiltaget mangedobles, hvis disse placeres ude på den åbne markflade. Markerne i det moderne landbrug bliver større og større, hvorfor det er vitalt for markvildtet at disse marker brydes op. Utallige forsøg har vist gode resultater for især agerhøns og harenes overlevelse via disse gennemgående striber i markerne. Striberne vil også give øvrige vildtarter ledelinier til eksempelvis skove og småremiser.

I forhold til problemstillingen omkring udvaskning må det anses for ligegyldigt, hvorvidt de tilladte max. 10 % af marken i form af flora- og faunastriber placeres midt i en mark eller i markens randzone.

Vi skal derfor kraftigt opfordre til, at flora- og faunastriberne kan placeres vilkårligt på markarealerne enten i randzonerne eller på langs/tværs af markerne.



Vildtagre:

Der er i Danmark stor tradition for at etablere vildtagre på den dyrkede landbrugsjord som en jagt- og vildtplejeteknisk foranstaltning. Oftest består en vildtager af en landbrugsafgrøde (f.eks. majs, fodermarvkål el. græsser), der etableres efter forudgående normal jordbehandling. Arealerne med vildtagre opfylder således til fulde de generelle krav for at være støtteberettigede, men angives i udkastet til specifikt **IKKE** at oppebære enkeltbetalingsstøtte, idet de opfattes som naturarealer.

Vi skal pointere, at vildtagre ikke er tilplantede naturarealer, men **tilsåede** vildtagre til gavn for vildtet, herunder også for de ikke jagtbare vildtarter, idet vildtagre både vil fungere som fødegrundlag og/eller som skjul for vildtet overfor prædatorer m.v.

Problematikken løses let ved, at vildtplejeren anmelder marken med afgrødekode for den isåede afgrøde, og herefter anvender reglen om, at der ikke er høstkrav på afgrøden. Alternativt anmelder vildtplejeren arealet som udyrket areal, og udnytter de regler om plantedække, der vil fremgå af de nye GLM-regler.

I lyset af det betragtelige landbrugsareal, der årligt anvendes til vildtagre vil vi opfordre til, at der udarbejdes klare retningslinjer for, hvad natur- og vildtplejerne må foretage sig på den støtteberettigede jord, uden at landbrugsstøtten mistes.

Danmarks Jægerforbund stiller gerne ekspertise til rådighed og opfordrer til et samarbejde om at optimere samspillet mellem landbrugsstøtteordningerne og den forvaltningsindsats, der foregår via vildtplejen, og som er nødvendig for at genopbygge mangfoldige naturlige fødekæder i landbrugslandet.

Venlig hilsen

Ole Roed Jakobsen
Formand